

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2008/919/ПВР НА СЪВЕТА

от 28 ноември 2008 година

за изменение на Рамково решение 2002/475/ПВР относно борбата срещу тероризма

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 29, член 31, параграф 1, буква ц) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) Тероризмът представлява едно от най-сериозните посегателства върху всеобщите ценности за човешко достойнство, свобода, равенство и солидарност, зачитане на правата на човека и основните свободи, на които се основава Европейският съюз. Той представлява също една от най-сериозните заплахи за демокрацията и върховенството на закона — принципи, които са общи за държавите-членки и на които се основава Европейският съюз.

(2) Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма ⁽²⁾ е в основата на политиката на Европейския съюз за противодействие на тероризма. Създаването на обща за всички държави-членки правна рамка, и по-специално на хармонизирано определение на терористичните престъпления, позволи на политиката на Европейския съюз за противодействие на тероризма да се развие и разшири, като се зачитат основните права и върховенството на закона.

(3) Терористичната заплаха се разрасна и разви бързо през последните години, като се наблюдават промени в начините на действие на активистите и поддръжниците на тероризма, включително заместване на структурираните и йерархически групи със слабо свързани, полуавтономни клетки. Тези клетки служат за връзки с междупародните мрежи и все повече разчитат на използването на нови технологии, по-специално на интернет.

(4) Интернет се използва с цел да вдъхновява и мобилизира местните терористични мрежи, както и отделни лица в Европа и служи като източник на информация за терористични средства и методи, като по този начин действа като „виртуален тренировъчен лагер“. Дейностите за публично подстрекаване към извършване на терористични престъпления, набиране с цел тероризъм и обучение с цел тероризъм се увеличиха многократно при много ниски разходи и риск.

(5) В Хагската програма за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз, приета от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., се подчертава, че ефективното предотвратяване на тероризма и борбата с него при пълно спазване на основните права изискват от държавите-членки да не ограничават действията си до поддържане на собствената си сигурност, а да обърнат внимание и на сигурността на Съюза като цяло.

(6) Планът за действие на Съвета и Комисията за изпълнение на Хагската програма за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз ⁽³⁾ припомня, че са необходими глобални ответни действия срещу тероризма и че не бива да се пренебрегват очакванията, които гражданите имат към Съюза, а и Съюзът не може да си позволи да не отговори на тези очаквания. Освен това в него се посочва, че вниманието трябва да се насочи към различни аспекти на предотвратяването, подготовеността и ответните действия, за да се засилят допълнително и, където е необходимо, да се допълнят способностите на държавите-членки за борба срещу тероризма, като най-вече се наблегне на набирането, финансирането, анализа на риска, защитата на критични инфраструктури и управлението на последиците.

(7) Настоящото рамково решение предвижда да се квалифицират като престъпление деянията, свързаните с терористични дейности, за да се допринесе за постигането на по-общата цел на политиката за предотвратяване на тероризма чрез ограничаване на разпространението на материали, които биха могли да подбудят лица към извършване на терористични атаки.

⁽¹⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ C 198, 12.8.2005 г., стр. 1.

- (8) Резолюция 1624 (2005) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации призовава държавите да вземат мерки, които са необходими и подходящи, и съответстват на задълженията им по международното право, за да забранят със закон подбуждането към извършване на терористични актове и да предотвратят подобно поведение. Докладът на генералния секретар на ООН „Обединени срещу тероризма: препоръки за глобална стратегия за борба с тероризма“ от 27 април 2006 г. разглежда посочената резолюция като основа за квалифициране като престъпление на подбуждането към терористични актове и набирането с цел тероризъм, включително чрез интернет. Глобалната стратегия за противодействие на тероризма на Организацията на обединените нации от 8 септември 2006 г. посочва, че държавите-членки на ООН ще търсят начини и средства за координиране на усилията на международно и регионално равнище за борба срещу тероризма във всички негови форми и прояви по интернет.
- (9) Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма определя задълженията на държавите, които са страни по нея, да квалифицират като престъпление публичното подстрекаване към извършване на терористични актове, както и набирането и обучението с цел тероризъм, когато са извършени незаконно и умишлено.
- (10) Определението за терористични престъпления, в това число престъпления, свързани с терористични дейности, следва допълнително да се хармонизира във всички държави-членки, за да се включат още публичното подстрекаване към извършване на терористично престъпление, набирането с цел тероризъм и обучението с цел тероризъм, когато те са извършени умишлено.
- (11) Следва да се предвидят санкции за физическите лица, които са извършили умишлено, или за юридически лица, които са отговорни за публично подстрекаване към извършване на терористични престъпления, набиране с цел тероризъм и обучение с цел тероризъм. Тези форми на поведение следва да са еднакво наказуеми във всички държави-членки независимо от това дали са извършени чрез интернет или не.
- (12) Като се има предвид, че целите на настоящото рамково решение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен едностранно от държавите-членки и следователно, поради необходимостта от общоевропейски хармонизирани правила, могат да се постигнат по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за ЕО и цитиран в член 2 от Договора за ЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в член 5 от Договора за ЕО, настоящото рамково решение не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (13) Съюзът спазва принципите, признати в член 6, параграф 2 от Договора за Европейския съюз и отразени в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално в глави II и VI от нея. Нищо в настоящото рамково решение не може да се тълкува като целящо намаляването или ограничаването на основните права и свободи като свободата на изразяване, събиране и сдружаване, правото на зачитане на личния и семейния живот, включително

правото на зачитане на поверителността на кореспонденцията.

- (14) Публичното подстрекаване към извършване на терористични престъпления, набирането с цел тероризъм и обучението с цел тероризъм са умишлени престъпления. Следователно нищо в настоящото рамково решение не може да се тълкува като целящо да се намали или ограничи разпространението на информация за научни, академични или отчетни цели. Изразяването на радикални, полемични или противоречиви гледни точки в публичен дебат по чувствителни политически въпроси, включително тероризъм, излиза извън приложното поле на настоящото рамково решение, и по-специално извън определението за публично подстрекаване към извършване на терористични престъпления.
- (15) Прилагането на изискването за квалифициране като престъпление съгласно настоящото рамково решение следва да бъде пропорционално на характера и обстоятелствата, отнасящи се до деянието, като се отчитат преследваните законни цели и тяхната необходимост в едно демократично общество и се изключат всякакви форми на произвол или дискриминация,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Изменения

Рамково решение 2002/475/ПВР се изменя, както следва:

1. Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Престъпления, свързани с терористични дейности

1. По смисъла на настоящото рамково решение:

- а) „публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление“ е разпространението или предоставянето по друг начин на обществеността на послание с цел подбуждане към извършване на някое от престъпленията, изброени в член 1, параграф 1, букви а)–з), когато това поведение, независимо дали пряко или косвено, призовава към терористични престъпления, създава опасност за извършването на едно или повече такива престъпления;
- б) „набиране с цел тероризъм“ означава склоняването на друго лице да извърши някое от престъпленията, изброени в член 1, параграф 1, букви а)–з) или член 2, параграф 2;
- в) „обучение с цел тероризъм“ означава предоставянето на указания за направата или използването на взривни вещества, огнестрелни или други оръжия, вредни или опасни вещества, или за други специални методи или способности с цел да бъде извършено някое от престъпленията, изброени в член 1, параграф 1, букви а)–з), със знанието, че предоставените познания са предназначени да послужат за тази цел.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че престъпленията, свързани с терористични дейности, включват следните умишлени деяния:

- а) публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление;
- б) набиране с цел тероризъм;
- в) обучение с цел тероризъм;
- г) квалифициран състав на кражба с цел да се извърши някое от престъпленията, изброени в член 1, параграф 1;
- д) изнудване с цел да се извърши някое от престъпленията, изброени в член 1, параграф 1;
- е) изготвяне на подправени административни документи с цел да се извърши някое от престъпленията, изброени в член 1, параграф 1, букви а)–з) и член 2, параграф 2, буква б).

3. За да бъде предвидено в параграф 2 деяние наказуемо, не е необходимо терористичното престъпление да е било действително извършено.“

2. Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Помагачество, подбудителство и опит

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че случаите на помагачество в някое от престъпленията, посочени в член 1, параграф 1, членове 2 или 3, са наказуеми.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че подбудителството към някое от престъпленията, посочени в член 1, параграф 1, член 2 или член 3, параграф 2, букви г)–е), е наказуемо.

3. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че опитът за извършване на някое от престъпленията, посочени в член 1, параграф 1 и член 3, параграф 2, букви г)–е), с изключение на притежаването по член 1, параграф 1, буква е), и престъплението по член 1, параграф 1, буква и), е наказуем.

4. Всяка държава-членка може да реши да предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че опитът за

извършване на някое от престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, букви б) и в), е наказуем.“

Член 2

Основни принципи, свързани със свободата на изразяване

Настоящото рамково решение не поражда задължение за държавите-членки да предприемат мерки, които противоречат на основни принципи, свързани със свободата на изразяване, по-специално със свободата на печата и свободата на изразяване в други средства за масово осведомяване, тъй като те произтичат от конституционни традиции или правила, уреждащи правата и задълженията, както и процесуалните гаранции за печата или другите средства за масово осведомяване, когато тези правила се отнасят до определянето или ограничаването на отговорността.

Член 3

Изпълнение и представяне на доклади

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за съобразяване с настоящото рамково решение до 9 декември 2010 г. При изпълнението на настоящото рамково решение държавите-членки гарантират, че квалифицирането на деянията като престъпления е пропорционално на преследваните законни цели и необходимо за демократичното общество, като се изключват всякакви форми на произвол или дискриминация.

2. До 9 декември 2010 г. държавите-членки изпращат на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, с които задълженията, наложени им с настоящото рамково решение, се въвеждат в тяхното национално законодателство. На основата на доклад, съставен по тази информация, и на доклад на Комисията Съветът преценява в срок до 9 декември 2011 г. дали държавите-членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение.

Член 4

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2008 година.

За Съвета

Председател

M. ALLIOT-MARIE